

Resolució 86/2018, de 25 d'abril

Número d'expedient de la Reclamació: 55/2018.

Administració reclamada: Fundació Parc Científic de Barcelona. Universitat de Barcelona.

Informació reclamada: Còpia signada de l'acta del Patronat de data 13 de juny de 2017.

Sentit de la Resolució: Estimació.

Resum: La GAIP és competent per atendre reclamacions en relació amb sol·licituds d'accés a la informació pública adreçades a les Universitats catalanes i als ens i fundacions que en depenen. La manca de col·laboració en aquest procediment de l'Administració reclamada, no aportant l'expedient, ni l'informe sol·licitat per la Comissió, no impedeix que la reclamació continuï la tramitació i sigui resolta per la GAIP a partir de la informació de què disposa, sens perjudici de les responsabilitats disciplinàries que resultin procedents, d'acord amb l'article 33.7 RGAIP. D'acord amb l'exposat, i considerant el termini de dos mesos des de la presentació de la reclamació de què disposa la GAIP per resoldre-la (article 45 RGAIP) s'ha continuat amb el procediment sense comptar amb l'aportació de l'Administració reclamada i sense poder considerar els arguments que pugui oposar a l'accés. El PCB ha desatès la sol·licitud durant mesos sense cap altra justificació que no haver recollit les signatures, quan una mínim esforç hauria bastat per proveir-se de la signatura del secretari general de la Universitat de Barcelona, amb el Vist i Plau del seu President, que és el rector d'aquesta mateixa Universitat, considerant que tant la Fundació com la Universitat tenen ambdues el domicili social a la mateixa ciutat de Barcelona. Aquesta desídia és encara més recriminable considerant que la persona reclamant ve demanant aquesta Acta des del 27 de juny de l'any passat i que la requereix per a la defensa judicial dels seus interessos legítims.

Paraules clau: Fundació. Universitat. Persona jurídica interessada. Actes. Deure de col·laboració.

Ponent: Elisabet Samarra i Gallego.

Antecedents

1. El dia 22 de febrer de 2018 va entrar a la GAIP la Reclamació 55/2018, presentada contra la Fundació Parc Científic de Barcelona (PCB), de la Universitat de Barcelona, en relació amb la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent següent, presentada pel representant de l'empresa ESMA PARK SL. La persona reclamant declina seguir el procediment de mediació establert a l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 10 de gener de 2018 la persona reclamant va presentar una sol·licitud d'informació adreçada a la Fundació PCB exposant que "*en data 27 de juny de 2017 es va sol·licitar còpia de l'Acta del Patronat de la Fundació Parc Científic de Barcelona de data 13 de juny de 2017*" a la qual no va

poder tenir accés per no haver-se aprovat definitivament. Però que *“tenint coneixement que el mes de desembre passat va tenir lloc la reunió ordinària del Patronat de la Fundació del PCB i a la qual es va aprovar l'Acta de la sessió anterior de data 13 de juliol de 2017”* i *“de conformitat amb la resolució dictada per la GAIP de data 20 de novembre de 2017”* sol·licita *“novament còpia de l'Acta de la Sessió del Patronat de data 13 de juliol de 2017”*.

3. El 10 de gener de 2018 la Directora dels Serveis Jurídics de la Fundació PCB comunica al reclamant que *“a data d'avui no ens ha arribat l'acta signada. [...] Quan arribi l'acta us la faig arribar”*. Aquestes comunicacions es repeteixen els dies 23 de gener i 6 de febrer.
4. El 7 de març de 2018 la GAIP informa a l'Administració reclamada de la presentació d'aquesta reclamació i li demana que, en el termini de quinze dies, li trameti un informe que reculli el seu posicionament i actuacions en relació amb la sol·licitud d'accés en què es fonamenta la reclamació, i que li remeti l'expedient complet.
5. Després de reclamar-lo reiteradament a l'entitat reclamada i del compromís incomplet de lliurar-lo en dates successives, el Parc Científic de Barcelona no ha aportat a la GAIP cap argument, ni informe jurídic, ni l'expedient relatiu a la sol·licitud d'accés.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i admissibilitat de la Reclamació

L'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) estableix que les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública poden ser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la GAIP. De la seva banda, l'article 72 LTAIPBG estableix que les resolucions expresses o presumptes dictades en relació amb el dret d'accés a la informació pública poden ésser objecte de reclamació.

La reclamació es formula contra una Fundació depenent de la Universitat de Barcelona, que en té la consideració de mitjà propi als efectes d'allò previst a la legislació de contractes del sector públic, d'acord amb el que disposa l'article 6 dels seus Estatuts. Això podria presentar dubtes en relació amb la competència de la GAIP que, tot i que no han estat oposats per part de la Fundació PCB, s'esvairan seguidament. Des de la Resolució 17/2015 la GAIP ha fixat el criteri d'entendre que, tot i que del tenor literal dels articles 73 i 74 LTAIPBG se'n podria deduir que la garantia de la reclamació davant de la GAIP en relació amb sol·licituds d'accés a la informació pública a les universitats públiques de Catalunya i els ens que en depenen restaria subjecte a la formalització de conveni amb la GAIP, aquest conveni no resulta exigible per admetre reclamacions, ja que el contrari suposaria interpretar que el legislador català ha deixat a mans de les Universitats catalanes i ens dependents l'accés a la via de reclamació que la legislació bàsica de transparència estableix amb caràcter gratuït

mitjançant un òrgan independent de garantia creat ad hoc, o, dit d'altra manera, que la legislació catalana de transparència, en el desplegament de la legislació bàsica estatal, ha restringit l'àmbit de garantia del dret d'accés de la ciutadania i n'ha exclòs les Universitats catalanes i ens dependents que no subscriuguin un conveni amb la GAIP.

Cal recordar que l'article 3.1.c) LTAIPBG estableix expressament que aquesta llei i les obligacions que s'hi contenen els és aplicable a les Universitats públiques i als ens que en depenen, o hi estan vinculats o participats, incloses les fundacions, societats mercantils i altres ens instrumentals, i que la llei bàsica estatal de transparència 19/2013, del 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern empara l'aplicació de la via de reclamació davant dels òrgans de garantia, com la GAIP, de les sol·licituds d'informació a universitats públiques i ens que en depenen, al contrari del que fa amb altres institucions o òrgans equiparables als òrgans estatutaris als quals fa referència els articles 73 i 74 LTAIPBG esmentats. Tenint això en compte, la Resolució de la Reclamació 17/2015 de la GAIP ja va establir que "la possibilitat que la llei catalana pugui condicionar la garantia de la reclamació a la GAIP a un conveni previ amb aquestes entitats suposaria una restricció de les garanties establertes a favor del dret d'accés per part de la legislació bàsica de transparència (en la mesura que el dret a reclamar, amb caràcter gratuït, davant d'una autoritat independent com la GAIP és una garantia evident del dret d'accés), cosa que, de ben segur, no pot haver estat la intenció del legislador català, ja que, segons es desprèn dels debats parlamentaris, el seu capteniment era més aviat el contrari: reforçar i ampliar el dret d'accés, respecte dels mínims garantits per la legislació bàsica.

Cal entendre, per tant, que el condicionament fet per l'article 74.3 LTAIP de la via de la reclamació davant la GAIP a un conveni previ afecta només a les institucions de la Generalitat previstes al Capítol V del Títol II de l'Estatut d'Autonomia. Això no treu, naturalment, que la GAIP pugui subscriure convenis per concretar un marc estable de relació i col·laboració, en benefici del dret d'accés a la informació pública, amb les universitats o qualsevol altre òrgan subjecte a les reclamacions davant d'aquesta Comissió de Garantia.

Es pot concloure, doncs, que la legislació de transparència atorga a la GAIP competència sobre reclamacions en relació amb sol·licituds d'accés a la informació pública adreçades a universitats públiques" i, pels mateixos arguments, als ens i fundacions que en depenguin, expressament previstos per l'article 3.1.c) LTAIPBG.

En aquest mateix sentit s'expressa l'article 3.1.i) del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'accés a la Informació Pública (RGAIP), que en determinar que resten dins l'àmbit d'actuació de la GAIP altres subjectes obligats per l'LTAIPBG, com les universitats i ens que en depenen, no ho condiciona a la formalització d'un

conveni previ com a requisit, sinó que s'hi refereix en termes indeterminats d'eventual conveniència o procedència.

D'acord amb això, la GAIP considera admissibles a tràmit les reclamacions presentades contra les desestimacions d'accés de les Universitats i dels ens que en depenen, com la Fundació reclamada, i considerant que la Reclamació 55/2018 reuneix els requisits formals establerts per l'LTAIPBG i per l'RGAIIP, l'admet a tràmit.

2. *Sobre la manca de col·laboració de la Fundació Parc Científic de Barcelona*

La Fundació Parc Científic de Barcelona (PCB) ha incomplert reiteradament l'obligació d'atendre els successius requeriments de facilitar informació i justificació del posicionament en relació amb l'accés, i de remissió de l'expedient, incomplint així el deure de col·laboració amb la GAIP establert a l'article 33.4 RGAIP.

La manca de col·laboració en aquest procediment de l'Administració reclamada, no aportant l'expedient, ni l'informe sol·licitat per la Comissió, no impedeix que la reclamació continuï la tramitació i sigui resolta per la GAIP a partir de la informació de què disposa, sens perjudici de les responsabilitats disciplinàries que resultin procedents, d'acord amb l'article 33.7 RGAIP.

Així ho disposa l'article 33.6 RGAIP, en establir que *"la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per al Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació, sens perjudici de les responsabilitats disciplinàries que resultin procedents"*.

D'acord amb l'exposat, i considerant que la resolució de la GAIP ha de recaure dins del termini de dos mesos des de la presentació de la reclamació (article 45 RGAIP) s'ha continuat amb el procediment sense comptar amb l'aportació de la documentació i la justificació requerida a la Fundació, que quedarà tanmateix vinculada i obligada pel sentit i pels termes d'aquesta Resolució.

3. *Sobre l'objecte de la Reclamació*

La reclamació es presenta contra el no-lliurament de l'acta de juny de 2017, que hauria estat aprovada en la sessió de desembre de 2017, que la Fundació motiva en el fet que aquesta no ha arribat signada

El PCB ve demorant el lliurament de l'Acta en qüestió al llarg de mesos, i no nega la seva existència, sinó la mera possessió material. En aquest sentit, cal recordar que l'article 2.b LTAIPBG disposa que és informació pública a la qual es pot accedir aquella que estigui en poder de l'Administració, i això comporta més que la sola possessió, ja que inclou aquella documentació que, tot i no posseir

materialment en el moment de la sol·licitud, l'Administració estigui en disposició i tingui la potestat de proveir-se.

No hi ha dubte, d'altra banda, que les Actes del Patronat són informació pública que ha de ser accessible a la persona reclamant, màxim si -com és el cas i la Fundació coneix perfectament- es tracta d'una persona jurídica interessada directament en aquella sessió ja que, segons ha motivat reiteradament en la reclamació interposada amb aquest mateix objecte el 10 d'agost de 2017, la certificació de si s'hi va prendre o plantejar un acord prejudicial serveix al seu dret de defensa. Aleshores, amb motiu de l'anterior reclamació, el PCB va al·legar que l'acta, tot i que la sessió ja s'havia celebrat, estava en fase d'esborrany en no haver estat encara aprovada; aquesta Comissió, en la seva Resolució 380/2017, de 20 de novembre de 2017, va admetre aquesta objecció i va desestimar la reclamació considerant que, mentre no comptés amb l'aprovació del Patronat, l'Acta havia de ser considerada un esborrany l'accés al qual podia ser inadmissiu a l'empara de l'article 29.1.a LTAIPBG.

Tanmateix, segons afirma la persona reclamant, l'acta hauria estat aprovada per la reunió del Patronat del mes de desembre de 2017, i la Fundació PCB no ho ha desmentit, ben al contrari, ho ha reconegut; aquest cop, però, ha excusat i bandejat el lliurament de la informació dient que no n'havia rebut la còpia signada. D'acord amb els seus Estatuts (article 19), l'acta ha de ser signada pel secretari del Patronat, que és el secretari general de la Universitat de Barcelona, amb el Vist i Plau del seu President, que és el rector d'aquesta mateixa Universitat, i considerant que tant la Fundació com la Universitat tenen ambdues el domicili social a la mateixa ciutat de Barcelona, no sembla que pugui justificar-se ni tan sols un mínim retard en l'obtenció d'aquestes dues signatures d'una mateixa dependència administrativa de la pròpia ciutat. Però el cas, tanmateix, és que, durant mesos, el PCB ha desatès la sol·licitud sense cap altra justificació que aquesta, quan una mínim esforç hauria bastat per proveir-se d'aquesta documentació i traslladar-la a la persona reclamant, i aquesta desídia és encara més recriminable considerant que la persona reclamant ve demanant aquesta Acta des del 27 de juny de l'any passat.

Per al cas que fos impossible materialment l'obtenció d'aquestes dues signatures per causa de força major, cosa que no ha estat ni justificat ni tan sols al·legat per la Fundació, que no ha ofert cap mena d'informació a aquesta Comissió, la Fundació hauria d'haver lliurat, almenys, una certificació de l'acta íntegra, però el cert és que no ha fet altra cosa que retardar i impedir injustificadament l'accés al document. Fins i tot si aquesta obstaculització reiterada i pertinaç no fos deliberada o intencionada, resulta demostrat lamentablement, almenys, que el Parc Científic de Barcelona ha actuat de manera tan poc diligent en la gestió de la sol·licitud com ho ha estat en l'atenció dels requeriments d'aquesta Comissió durant la tramitació de la reclamació.

Considerant l'exposat, s'estima la reclamació i es declara el dret de la persona reclamant a obtenir còpia signada de l'Acta del Patronat de 13 de juny de 2017.

4. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG i l'article 48 RGAIP estableixen l'obligació de les administracions i subjectes obligats a comunicar a la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública les actuacions realitzades per a l'execució dels acords de mediació i per al compliment de les Resolucions dictades per la GAIP dins del termini dels quinze dies següents que els hagin estat comunicades. Les persones interessades poden comunicar a la GAIP les incidències que es produeixin en l'execució dels acords de mediació i de les Resolucions per a que la GAIP en requereixi el compliment, d'acord amb l'article 49 RGAIP.

La desatenció dels requeriments de la GAIP en relació amb el compliment dels acords de mediació i de les seves Resolucions pot donar lloc a l'exigència de responsabilitats, d'acord amb el que estableix l'article 77 LTAIPBG i 49 RGAIP, i és objecte de publicació al portal de la GAIP mentre no cessi l'incompliment, d'acord amb l'article 25.k RGAIP.

5. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal electrònic de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 25 d'abril de 2018, resol per unanimitat:

1. Estimar la reclamació 55/2018 i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir del Parc Científic de Barcelona còpia signada de l'acta del Patronat de data 13 de juny de 2017.
2. Requerir el Parc Científic de Barcelona a facilitar l'accés dins del termini màxim de deu dies des de la notificació d'aquesta Resolució.
3. Requerir a la Fundació Parc Científic de Barcelona a informar a la GAIP de l'òrgan o la persona responsable de l'execució d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per al seu compliment, dins del termini de quinze dies, tot advertint-la del seu deure de col·laboració amb la GAIP i de que l'incompliment de les seves Resolucions pot donar lloc al règim sancionador establert a l'LTAIPBG.

4. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta Resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 55/201 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 25 d'abril de 2018

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Els terminis donats en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.